

Arbejdsrapir
til menighedsrådene i Viborg Stift
til støtte for rådernes drøftelse om
Visioner 2017

Visionspapir for de 5 punkter

Nedenfor følger oplæg til drøftelse om visioner for kirkens 5 hovedpunkter.

God arbejdslyst med drøftelserne - Visionerne sendes til Provstiet senest den 1. søndag i advent 2017 2017

1. Gudstjeneste

Vision   ***Gudstjenesten er vores gudstjeneste – det er ikke præstens alene, men hele menighedens gudstjeneste, og arbejdet med gudstjeneste og forkyndelse arbejdes ud fra det lokale.***

Det er vigtigt at få fokus på menighedsrådene og menighederne, da involvering og medejerskab er vigtigt for at opretholde et levende gudstjenesteliv – ikke mindst i de små sogne.

Det er vigtigt af at få involveret det lokale - altså særlige, lokale traditioner og lokale mærkedage – og kombinere dem med sognets gudstjenester.

Med afsæt i dette kunne følgende spørgsmål til debat i menighedsrådene være:

1. Hvilke gudstjenesteformer giver (mest) mening hos os?
2. Hvordan kan vi udvikle musikken og salmesangen hos os?
3. Hvordan kan vi arbejde med kirkerummet, så det giver bedre mulighed for forskellige gudstjenester og kirkelige handlinger?
4. Hvordan kan vi inddrage medarbejdere og menighed?
5. Hvilke ændringer / tilføjelser har drøftelsen af spørgsmålene givet anledning til, og hvad er vores bud på en vision?

Visionerne sendes til Provstiet senest den 1. søndag i advent 2017.

2. Undervisning

Vision   ***Udvalget vil i den kommende periode styrke kirkens undervisere med redskaber, der kan støtte hjemmenes dåbsoplæring og kirkens supplement til denne.***

Denne formulering er inspireret af Luthers katekismus og hans formaning: at en husfader skal sørge for at hustanden er oplært i den kristne tro.

Med formuleringen ønsker vi at minde om, at den primære socialiseringsproces, og dermed også den vigtigste oplæring i den kristne tro, sker i hjemmet. Kirkens mange undervisningstilbud er en sekundær socialiseringsproces.

Vi finder det derfor vigtigt, at der kommer fokus på hjemmets rolle blandt kirkens undervisere, og at de modtager redskaber, der kan hjælpe dem i at støtte hjemmets oplæring. Samtidig fastholdes at kirkens undervisning fortsat er vigtig og underviserne skal støttes bedst muligt, ikke mindst fordi mange hjem forsømme dåbsoplæringen.

Denne inspiration kom i stand som følge af udvalgets overvejelser om sammenhængen mellem reformationen og læring.

Vi fandt følgende:

Reformationen var en tilbagevenden til Jesu ord fra dåbsbefalingen: ... idet I døber dem og lærer dem at holde alt det, jeg har befalet jer.

- Læringen kom tilbage i centrum i forhold til det at være døbt.
- Læringen kom tilbage i gudstjenesten, så man kom væk fra kirken, som et tempel med messeoffer, til synagogen, hvor oplæsning af skrifterne på forståeligt sprog og aktualisering af dem er i centrum.
- Læringen kom tilbage i hjemmet, hvor den enkelt husfader fik til opgave at undervise sin husstand i Kristi lære og fik den lille katekismus som hjælperedskab.

Med afsæt i dette kunne følgende spørgsmål til debat i menighedsrådene være:

1. Kan vi som menighedsråd gøre mere for at opmuntre til dåbsoplæring i hjemmet?
2. Hvilke arrangementer kan vi lave for at støtte hjemmenes dåbsoplæring?
3. Hvordan kan vi inddrage medarbejdere og menighed?
4. Hvilke ændringer / tilføjelser har drøftelsen af spørgsmålene givet anledning til, og hvad er vores bud på en vision?

Visionerne sendes til Provstiet senest den 1. søndag i advent 2017.

3. Diakoni

Vision

***Livets Gud har dine hænder,
derfor er det dig han sender,
når din næste lider nød.***

(Menneske, din egen magt. Salme. 370, i Den danske Salmebog)

Diakoni er et græsk ord, som betyder "tjeneste".

Kirkens diakoni udspringer af Guds kærlighed til os. Det er Guds kærlighed vi sendes for at give videre til andre.

Diakoni er kirkens omsorgstjeneste.

Diakoni er evangeliet i handling.

Diakonien kommer til udtryk gennem næstekærlighed og fællesskab.

Diakoni er værn om skaberværket og kamp for retfærdighed.

- Gud sender os til at være medmenneske, ved at række vore hænder ud mod hinanden.
- Gud udfordrer os til at række vore hænder frem til de mennesker vi normalt ville gå forbi. Det er diakoniens grænsedbrydende kraft – vi skal ikke bare hjælpe dem, der ligner os selv.
- Centralt i diakonien står det kristne menneskesyn, der siger, at ethvert menneske er uerstatteligt.
- Der hvor kærligheden sætter sig igennem, ser vi allerede et glimt af Guds Rige her på jord.

Med afsæt i dette kunne følgende spørgsmål til debat i menighedsrådene være:

1. Hvordan kan vi se diakonien i det arbejde vi allerede gør?
2. Hvor ser vi behovet / muligheden for at udvikle diakonien i sognet?
3. Hvilke samarbejdspartnere kunne vi tænke?
4. Hvordan kan vi inddrage medarbejdere og menighed?
5. Hvilke ændringer / tilføjelser har drøftelsen af spørgsmålene givet anledning til, og hvad er vores bud på en vision?

Visionerne sendes til Provstiet senest den 1. søndag i advent 2017.

4. Mission

Vision   ***At vi aldrig får nok i os selv, men ved os sendt til verden med evangeliet.***

Som kirke er vi sendt til verden. Af dette følger nødvendigvis, at kirken ikke må lukke sig om sig selv og blive sig selv nok. I sin sendelse til verden vil kirken blive udfordret af de mange problemer og den megen elendighed, som verden rummer. Sendelsen til verden betyder også, at kirkens budskab bliver sat i spil i forhold til verdens mange kulturer og religioner. Dette udfordrer kirken på mange planer.

Evangeliet handler om tro, håb og kærlighed. Og som tilfældet var med Jesus, forkyndes evangeliet ikke blot i ord; men også i gerning og gennem relationer. Vi hører, at Jesus prædikede. Han helbredte syge, og at han inddrog en mangfoldighed af forskellige eksistenser i sit fællesskab.

Når vi som kirke er sendt til verden, er vi sendt for at gøre som Jesus gjorde: forkynde evangeliet i ord og gennem relationer og handlinger. Det er som hele mennesker, at vi er sendt til verden.

Med afsæt i dette kunne følgende spørgsmål til debat i menighedsrådene være:

1. Hvordan fastholder vi kristendommens globale perspektiv i vores lokale sammenhæng – at vi er sendt til "al verden", som det siges i dåbsbefalingen?
2. Hvordan samarbejder vi/deltager i dialog med de andre kristne kirkesamfund som Folkekirke i Viborg Stift?
3. Hvordan møder vi folk med en anden religion og forklarer, hvad kristendommen betyder?
4. Hvordan kan vi inddrage medarbejdere og menighed?
5. Hvilke ændringer / tilføjelser har drøftelsen af spørgsmålene givet anledning til, og hvad er vores bud på en vision?

Visionerne sendes til Provstiet senest den 1. søndag i advent 2017.

5. God kirkelig forvaltning af økonomi, bygninger og personale

Vision   ***God kirkelig forvaltning er åbenhed, gennemskuelse og ordentlighed.***

Menighedsråd, provsti og stift har hver på sit niveau forvaltningsretten over kirkens liv og vækst.

Folkekirken hviler på sognemenighedernes liv og tilslutning til Folkekirken. Det er derfor meget nødvendigt, at forvaltningen af økonomi, bygninger og personale foregår ordentligt og åbent, så ingen instans med rimelighed kan beskyldes for hemmelighedskræmmeri, magtglæde eller magtmisbrug.

Det er vigtigt, at der kan være en åben dialog om budgetter, om bygningers vedligeholdelse, deres tilstrækkelighed og om nybygning, ligesom der også skal kunne tales åbent om den personalemæssige prioritering. Dette skal selvfølgelig ske udadtil som orientering til sognet og indad til menighedsråd og ansatte imellem, så vel som med provstiuvalg og stift, i det omfang det giver mening.

I en sådan dialog opstår en gensidig forståelse af hinandens udfordringer og ønsker, og dermed kan også skabes en tryghed for, at intet forvaltes på tilfældigheder eller tilfældigt skøn.

Med afsæt i dette kunne følgende spørgsmål til debat i menighedsrådene være:

1. Hvad kan vi som menighedsråd gøre for at sogn, menighed og personale oplever åbenhed, gennemskuelse og ordentlighed i menighedsrådets forvaltning af økonomi, bygninger og personale?
2. Hvad tænker vi som menighedsråd, at vi og kirkens personale kan få ud af en åben dialog om budgettet, bygningernes tilstand og tilstrækkelighed og personalets vilkår og normeringsramme?
3. Hvor langt vil vi som menighedsråd gå for at have åbenhed og dialog med kirkens personale, når det handler om: Budget, bygninger samt personales vilkår og normering?
4. Hvordan kan vi inddrage medarbejdere og menighed?
5. Hvilke ændringer / tilføjelser har drøftelsen af spørgsmålene givet anledning til, og hvad er vores bud på en vision?

Visionerne sendes til Provstiet senest den 1. søndag i advent 2017.